

lig til højere Laan end private eller bestaaende Kreditanstalter finder det forsvarligt at give. For saa vidt nærer Mindretallet heller ingen Tvivl om en tilstedebeværende Trang, og saa behageligt det for vedkommende kunde være at faa et Kreditinstitut oprettet, der kunde afhjælpe denne Trang, turde det dog være mere end tvivlsomt, hvorvidt det af andre og mere almene Hensyn vilde være rigtigt og forsvarligt at medvirke til Oprettelsen af et saadant Kreditinstitut. Det tvivlsomme heri vilde formindres betydeligt, hvis man kunde tænke sig Institutets Opgave at være: ikke saa meget at give højere Laan, som at samle en ellers manglende Laanekapital sammen i smaa Beløb fra spredte Hænder; men dette kan jo her ikke være Opgaven, al den Stund fornøden Laanekapital jo forud i rigeligt Maal findes baade hos private, i Sparekasser og Banker, for slet ikke at tale om Kreditforeninger, der jo kunde tænkes ved deres Statutter at være forhindrede i at laane — i alt Fald i tilstrækkelig Udstrækning — i industrielle Ejendomme, hvilket derimod ikke gælder de førstnævnte Laangivere, der jo alene have at tage Hensyn til, at der bydes en tilbørlig Sikkerhed for Laanet, og saa snart denne findes, hellere end gerne give Laan, bevisligt som det er, at mange og store Pengeinstitutter kun med yderste Vanskelighed kunne anbringe deres Kapitaler i gode Panter til 4 pCt. aarlig Rente og faktisk, om end ikke formelt, uopfigelige, saaledes foruden Sparekasser ogsaa Overformynderiet og Livrenteanstalten. Det kan altsaa ikke være Opgaven for den ny Kreditforening at skabe manglende Ublaanskapital, i hvilket Tilfælde den vilde have haft en vis Berettigelse, men denne maa derimod søges i, at skaffe højere Laan i industrielle Ejendomme end nu muligt. Løsningen af denne Opgave synes unægtelig vanskelig, naar det ikke skal ske paa Bekostning af Sikkerheden af de i Laanene anbragte Kapitaler, medmindre man paa Forhaand tør gaa ud fra, at de allerfleste Laangivere af lige saa ubekendte som uforklarlige

Grunde stille utilbørlige og uforholdsmæssige Fordringer til Pantefikkerheden i denne særlige Klasse af Ejendomme. En saadan Forudsætning har Mindretallet imidlertid ikke kunnet tilegne sig, det har ikke kunnet tænke sig, hvad der skulde holde ledig og vanskelig anbringelig Kapital borte fra en rentabel Laaneanbringelse i industrielle Ejendomme, saafremt disse bøde en blot antagelig Sikkerhed, og det maa derfor fastholde, at nævneværdig højere Laan kun kunne naas paa Sikkerhedens Bekostning. Her imod vil der kunne indvendes, at dette ingenlunde behøver at være Tilfældet, da man igennem en Kreditforening netop skaber en ny Sikkerhed — samtlige Laantageres solidariske Ansvar over for samtlige Laangivere — en ny skabt Sikkerhed, som fuldstændig opvejer Risikoen ved de højere Laan. Mindretallet underkender paa ingen Maade Solidaritetens almindelige Betydning, men det maa ikke overses, at denne Betydning har sin Begrænsning, i det foreliggende Tilfælde maaste endog en temmelig snever, der her kun mere antydningssvis kan berøres. Det solidariske Ansvar vilde uomtvistelig yde Laangiverne (her Obligationsejerne) en værdifuld Betryggelse, naar Forholdet var det, at visse pCt. af Laantagerne laante alt, hvad der kunde faas, altsaa Halvdelen af Burderingssummen, medens andre pCt. af Laantagerne kun modtog Laan af fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{4}$ af Pantets Burderingssum — de lidet behæftede Panter vilde da igennem Solidariteten yde en god Borgen overfor de stærkt behæftede. Men saaledes vil Forholdet ikke blive. Erfaringen fra de bestaaende Kreditforeninger viser tydelig nok, at de allerfleste Medlemmer optage et saa stort Laan, som de kunne faa bevilget, og at det samme i endnu højere Grad vil blive Tilfældet i den her omhandlede Kreditforening, hvis Tilblivelsesgrund netop er Trangen til højere Laan, derom ville kun faa nære blot Spor af Tvivl. Men naar alle Panter ere lige stærkt behæftede — hvor stor bliver saa Fordelen af disse Panters Solidaritet? Svaret kan